

Zoektocht naar de schwung van de bocht

Bobslee Wereldbeker

► Nederlanders maken ambities in eerste wedstrijd waar.

Van onze verslaggever
Mark van Driel

WINTERBERG Aan de nieuwsgierige blikken van de beste bobsleeërs ter wereld heeft Edwin van Calker moeten wennen. Wat zouden ze denken van 'die domme Nederlanders die geen eigen bobsleebaan hebben en amper materiaal', vroeg hij zich vorig jaar geregeld af.

Soms was hij zo geïntimideerd dat hij op een sterke afdaling prompt een heel slechte liet volgen. Van Calker lijkt genezen van de stress.

Bij de eerste World Cup van deze winter, veroverde de bobsleepiloot nominaties voor de Olympische Spelen van Vancouver (2010). In het Duitse Winterberg werd hij zesde in de tweemansbob en vierde in de viermansbob. Volgend jaar hoeft hij slechts vormbehoud te tonen door tijdens een World Cup bij de beste tien te eindigen.

'Dit is helemaal fantastisch', zei de 29-jarige Groninger die de atletiek zeven jaar geleden verruilde voor de bobslee. 'En het is een hele geruststelling, al moeten we er nu wel voor zorgen dat we hiermee doorgaan.'

Van Calker wist de ogen al in de aanloop naar de World Cup op zich gericht. Het Nederlandse team is op pad met een reusachtige vrachtwagen die de ambities van de bobbers perfect illustreert. Ze willen voorwaarts, ze willen aansluiting vinden bij de bobbers uit de traditionele wintersportlanden.

De vrachtwagen van geldschierter Eurotech is een verwarmde werkplaats, waarover de bobsleeërs de hele winter kunnen beschikken.

De sponsor heeft twee monteurs ter beschikking gesteld. Ook de metaalverwerkingsfabriek van directeur Wim Noorman kan worden ingeschakeld als er nieuwe onderdelen nodig zijn.

'Het is een geschenk uit de hemel', meent bondscoach Tom de la Hunty. 'Ik prijs mezelf elke dag gelukkig. Wij hoeven nu zeker niet

De Nederlandse tweemansbob van piloot Edwin van Calker tijdens een afdaling in het Duitse Winterberg. De tweemansbob werd zesde bij de World Cup. Foto Klaas Jan van der Weij

meer onder te doen voor andere landen zonder eigen bobsleebaan.'

De sponsorbijdrage van Eurotech komt bovenop de half miljoen euro die jaarlijks grotendeels door NOC*NSF beschikbaar wordt gesteld voor Team Holland, waartoe ook de tweepersoonsvrouwenbob en skeletonpilote Joska le Conté behoren. Bobsleeën is sinds de Olympische Spelen van Turijn meer dan een zaak van gedreven individuen, zoals in de tijd van Rob Geurts en Arend Glas. Het is een sportief speerpunt van de nationale sportkoepel.

Van Calker heeft volop kunnen profiteren van de verbeteringen. Hij heeft sinds dit jaar de beschikking over een nieuwe viermansbob van het gerenommeerde merk Singer (kosten ruim 50 duizend euro). Ook heeft hij in aanloop naar het seizoen tientallen afdalingen kunnen maken. Met behulp van de monteurs is gezocht naar de ideale afstelling van de ijzers en vering. 'Dit jaar heb ik al zestig of zeventig afdalingen kunnen maken. Op de toplanden, zoals Duitsland, verliezen we nog wel wat, maar niet veel meer.'

Voor Van Calker is bobsleeën in

essentie een zoektocht naar snelheid. Met zijn atletisch gebouwde remmers behoort hij tot de snelste starters van het circuit. In het eerste deel van de afdaling, die doorgaans minder dan een minuut duurt, kon hij vorig jaar bij vlagen meekomen met de toplanden.

In de laatste bochten, als de topsnelheid meer dan 130 kilometer per uur bedraagt, verloor hij stevast veel tijd op de toplanden. Die gingen soms wel 1,5 kilometer per uur harder.

Voor een deel is dat snelheidsverschil te wijten aan het materiaal. Maar Van Calker beseft dat de

achterstand op de toplanden steeds minder als excuus kan gelden, nu de faciliteiten van de Nederlanders steeds beter worden. Het zal steeds vaker neerkomen op zijn stuurmanskunst en zijn vermogen om zijn specifieke technische wensen over te brengen op de monteurs.

Hoewel bobsleeën te boek staat als materiaalsport geeft de piloot de doorslag zodra de verschillen in het materiaal minimaal zijn geworden.

'Vroeger ging ik heel gecontroleerd naar beneden', zegt Van Calker. 'Nu ben ik op zoek naar de

snelheid. Ik moet durven de slee te laten gaan, kijken waar je kunt profiteren van de schwung van de bocht.

'Dat is de uitdaging. Het gaat om minimale stuurbewegingen. Elke keer dat je ijzers scheef staan, kost het snelheid. De slee zoveel mogelijk laten gaan, dat is eigenlijk de truc.'

Van Calker kijkt die kunst nog steeds graag af bij ervaren concurrenten, zoals de Duitsers. Maar hij realiseert zich dat ook hij na dit weekeinde in de gaten wordt gehouden. Dat is het lot van een potentiële topper.